

[Landbrugsministeren.]

nogle sagkyndige Mænd til at undersøge det. Jeg synes nu, at er det saaledes, at man ikke ønsker Tilskud, er det saaledes, at det er en god Forretning, hvorfor tager saa ikke nogen Privatmand en saadan Sag op? Jeg plejer ellers at have den Erfaring, at hvis der er Penge i en Sag, holder man sig ikke tilbage. Det skulde da ikke være, at man er bange for, at der til syvende og sidst er en vis Risiko, maaske ogsaa Udgifter, og at man derfor holder sig tilbage. Ved i Fortrykket at læse det ærede Medlems Udtalelser om Undersøgelsen, faar man den Opfattelse, at det er Lodsejerne, der har foretaget denne Undersøgelse, men det er, som det ærede Medlem Hr. Julin ogsaa sagde, Ministeriet, der har undersøgt Sagen for at blive klar over, om der virkelig var nogen økonomisk Bund i den. Det ærede Medlem var ogsaa en lille Smule ved Siden af, naar han sagde, at der her kunde være Tale om at oprette nye Brug. Jordlovsudvalget har netop gjort opmærksom paa i sin Indstilling, at der ikke kan være Tale om at oprette nye Brug. Der kan være Tale om, at Jorden kan bruges til Græsning, til Tillægsparceller for andre Ejendomme. Der kunde kun være Tale om at oprette nogle enkelte nye Brug.

Til det ærede Medlem Hr. Julin, der var udelukkende saglig i sit Spørgsmaal, skal jeg svare, at vi har, som det ærede Medlem ogsaa sagde, foretaget en grundig Undersøgelse, og vi har nu under Overvejelse, hvornaar man mener at have økonomisk Basis for at fremsætte et Forslag, og om der i det hele er saa sikker Bund der under Fødderne, at man kan skride til at fremsætte et Forslag. Jeg maa straks sige, at man paa Forhaand maa være en Smule betænkelig fra Statens Side ved et saadant Spørgsmaal, naar de private ikke mener at kunne magte det, ikke mener, at der er saa megen Økonomi i det, saa de vil være med til at fremme Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) rettede et Spørgsmaal til mig, og jeg skal sige, at angaaende en Revision af Loven om Statstilskud til Landbrugskursus er mine Betæneligheder ved en saadan Revision udelukkende af finansiel Art, men naar det ærede Medlem her udtalte, at for ham var det ikke det afgørende, om man imødekom de Krav, de havde stillet fra Kursusudvalgets Side om Forøgelse af Udgifterne, maa jeg sige, at saa bliver jeg ikke saa lidt mere venligt stemt overfor det Andragende, der er indsendt. Sagen er nu saa vidt fremme, at den er sendt til

Erklæring til det Udvalg, som Landbrugsministeriet har nedsat angaaende Gartneri og Havebrug, og som jeg ved ogsaa interesserer sig for den Lov, der her er Tale om.

Det ærede Medlem spurgte mig endvidere, hvorledes det gik med det Udvalg, der er paatænkt, og som skulde fordele de Toldkontingentbeløb, der kom ind fra Tyskland ved Udførselen af vore Kreaturer. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være rigtigst, at man fik et Udvalg bestaaende af Repræsentanter for Husmandsforeningerne og for de større Landbrugere til at fordele disse Penge.

Det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensen omtalte Sagen oppe fra Øland og Gjøel og stillede to bestemte Spørgsmaal til mig. Det ene gik ud paa, om Staten vilde overlade sine Arealer til Befolkningen, det andet, om Staten vilde deltage i Sænkningen af Vandstanden paa disse Arealer. Der er udarbejdet en Plan fra Hedeselskabet om en betydelig Sænkning af Vandstanden paa store Arealer, baade af Statens og af privates, og det er i Anledning heraf, at det ærede Medlem rettede disse Spørgsmaal til mig. Som bekendt er der kommet Ønsker frem om at frede Fuglene noget mere, end man hidtil har gjort, og navnlig ved at der oprettedes Fuglereservater forskellige Steder her i Landet. Disse Ønsker har ogsaa været forebragt Landbrugsministeriet, og man har netop henledet Opmærksomheden paa de Arealer, som Staten har oppe i disse Egne, fordi man mener, at de er særlig velegnede til et Fuglereservat. Og da det tillige ikke er saadan særlig værdifuld Jord, vil jeg mene, at det Spørgsmaal her rejser sig, om man ikke skulde imødekomme et saadant Ønske. Det er et Ønske, der falder sammen med Ønsker, der er fremsat fra svensk Side overfor Danmark, om man ikke her vilde være med til en Fredning af Trækfugle ved Oprettelse af saadanne Fuglereservater. De Undersøgelser, jeg for Øjeblikket lader foretage angaaende denne Sag, gaar da ud paa, om man ikke kan imødekomme begge Parter, baade de Landboer, der ønsker at faa deres Jorder afvandt, og de Personer, der ønsker oprettet et Fuglereservat paa de Arealer, Staten ejer deroppe. Saa vidt Forholdene er mig bekendt, tror jeg, der vil være en Mulighed for at opnaa begge Dele, baade at der oprettes et Fuglereservat, og at Landboerne faar deres Arealer afvandt, hvis de ellers mener, at det er økonomisk forsvarligt.

En Række Talere har i de sidste Dage omtalt Erhvervenes økonomiske Forhold